

विष्क 10 U. [विष्कयति-ते] 1 To kill, hurt, injure (Atm. only in this sense). -2 To see, perceive.

विषूचिः Mind (मनस्); अन्तःपुरं च हृदयं विषूचिर्मन उच्यते Bhāg. 4. 29. 16.

विषूचिका Cholera; also विषूचकम्; Mb. 12. 303. 6.

विषूचीन a. Going in different directions, spreading everywhere; स यर्हन्तःपुरगतो विषूचीनसमन्वितः Bhāg. 4. 25. 55.

विष्कः An elephant twenty years old; विष्के नागः पर्यणंसीत् स्व एव Si. 18. 27.

विष्कन्द 1 P. To go in different directions, roam, wander about. -2 To go away, disperse.

विष्कन्दः 1 Dispersing. -2 Going away.

विष्कम् 5, 9 P. 1 To impede, obstruct. -2 To support, prop. -3 To fix firmly.

विष्कम्भः 1 Obstacle, hindrance, impediment. -2 The bolt or bar of a door. -3 The supporting beam of a house. -4 A post, pillar. -5 A tree. -6 (In dramas) An interlude between the acts of a drama and performed by one or more characters, middling or inferior, who connect the story of the drama and the subdivisions of the plot by briefly explaining to the audience what has occurred in the intervals of the acts or what is likely to happen later on:—S. D. thus defines it:—वृत्तवर्तिष्यमाणानं कथांशानां निर्दर्शकः। संक्षिप्तार्थस्तु विष्कम्भ आदाकङ्कस्य दर्शितः॥ मध्येन मध्यमाभ्यां वा पात्राभ्यां संप्रयोजितः। शुद्धः स्यात् स तु संकीर्णो नीचमध्यमकलिप्तः॥ 308.—7 The diameter of a circle. -8 A particular posture practised by Yogins. -9 Extension, length; तद्विगुणविष्कम्भं खाताद् वप्रं कारयेत् Kau. A. 1. 3; एषामन्तरविष्कम्भो योजनानि सहस्रशः Mb. 6. 6. 6. -10 The first of the twenty-seven astronomical periods (योग).

विष्कम्भक See विष्कम्भ.

विष्कम्भित a. 1 Hindered, obstructed. -2 Richly furnished with.

विष्कम्भिन् m. The bolt of a door.

विष्कलः A hog (ग्राम्यशूकर); L. D. B.

विष्किरः 1 Scattering about, tearing up. -2 A cock. -3 A bird, gallinaceous bird; अयापस्किरमाणविष्किरमुखव्याकृष्टकीटत्वचः U. 2. 9.

विष्टप् f. 1 A place, region, world. -2 Heaven.

विष्टपः; -पम् [विष्-कपन् U. 3. 145] 1 A world; अथ उत्तरस्य पौत्रेण ब्रह्मस्याप्नोति विष्टपम् Ms. 9. 137; R. 11. 19; सुराः समभ्यर्थयितार एते कार्यं त्रयाणामपि विष्टपानाम् Ku. 3. 20; cf. त्रिविष्टप्. -2 A vessel, cup (Ved.). -Comp. -हारिन् a. one who pleases the world; तुष्टे विष्टपहारिणीष्टदहरौ संप्राप्यते देहिना Bh. 2. 25 (v. l.).

विष्टम्भ 5, 9 P. 1 To stop, obstruct; आहोरिचत् प्रसबो ममापचरितौवैष्टम्भितो वीरुचाम् S. 5. 9. -2 To fix, plant, rest on; अत्युच्छ्रुते मन्त्रिणि पाथिवे च विष्टम्भ्य पादानुपतिष्ठते श्रीः Mu. 4. 13. -3 To strengthen, to support; विष्टब्धं विद्वमस्तम्भै वैदूर्यफलकोत्तमे: Bhāg. 10. 69. 9. -4 To pervade, permeate; विष्टम्भ्याहमिदं कृत्स्नमेकाशेन स्थितो जगत् Bg. 10. 42. -5 To ascertain, settle; पार्श्वतः करणं प्राज्ञो विष्टम्भित्वा प्रकारयेत् Mb. 12. 142. 9. -Caus. 1 To obstruct. -2 To paralyse, benumb.

विष्टब्धः p. p. 1 Fixed firmly; well supported. -2 Propped up, supported. -3 Obstructed, hindered. -4 Paralysed, made motionless.

विष्टम्भः 1 Fixing firmly. -2 Obstruction, hindrance, an impediment. -3 Obstruction of the urine or ordure, constipation. -4 Paralysis. -5 Stopping, staying. -6 Stepping, placing the feet. -7 Prop, support. -8 Endurance, resistance; शीतोष्ण-बर्ष-पवन-विष्टम्भविभिन्न-सर्वत्वचः Mb. 12. 192. 1.

विष्टम्भिन् a. 1 Stopping, obstructing, impeding. -2 Making motionless, benumbing, chilling.

विष्टरः 1 A seat (a stool, chair &c.); कुशपूतं प्रबंयास्तु विष्टरम् (आददे) R. 8. 18; वृक्षशाखां स्वयं छित्वा विष्टराय ददौ मुदा A. Rām. 4. 1. 32. -2 A layer, bed (as of Kusa grass). -3 A handful of Kusa grass. -4 The seat of the presiding priest (or Brahman) at a sacrifice. -5 A tree. -6 An ascetic seat made of 25 Kusa grass-shoots (' पञ्चाशास्त्रिभवेद् ब्रह्मा तदर्थेन तु विष्टरः'); विष्टरासनयोग्यो हि कालोऽयं मासुपस्थितः Rām. 2. 20. 28. -Comp. -भाज् a. seated on or occupying a seat; तत्रैश्वरो विष्टरभाग् यथावत् Ku. 7. 72. -अवस् m. an epithet of Viṣṇu or Krisṇa; तं बदन्तमिति विष्टरश्रवाः श्रावयन्नथ समस्तभूमृतः Si. 14. 12; Mb. 14. 14. 2.

विष्टा Excrement, feces, ordure.

विष्टिः f. [विष्-किन् किन् वा] 1 Pervading. -2 An act, occupation. -3 Hire, wages. -4 Unpaid labour; दण्ड-विष्टिकाराबाधै रक्षेदुपहतौ कृषिम् Kau. A. -5 Sending. -6 Residence in hell to which one is condemned. -7 See विष्टिकारिन्; Mb. 12. 59. 41. -Comp. -करः the lord of slaves, of unpaid labourers; Mb. 3. 190. 73. -कारिन् an unpaid forced labourer (Mar. वेठविगार); भारयष्टि-धैर्यापि पुरुषैविष्टिकारिभिः Siva B. 30. 23. -कर्मान्तिकः (= विष्टिकारिन्); Rām. 2. 82. 20.

विष्टलम् A remote place, one situated at a distance.

विष्टा 1 Feces, ordure, excrement; सोमविक्रयिणे विष्टा भिषजे पूर्यशोणितम् Ms. 3. 180; 10. 91. -2 The belly. -3 Ved. Interval. -Comp. -आशिन् a. hog. -भूः a worm living in ordure; नैकत्रास्ते सूतिबातैविष्टाभूरिव सोदरः Bhāg. 3. 31. 10.